

Părintele Cleopa, despre farmece, vrăjitorie, astrologie și magie

Părinte Cleopa, ce este vrăjitoria și de câte feluri este?

Prin cuvântul vrăjitorie înțelegem invocarea puterii demonice în ajutorul oamenilor, în locul lui Dumnezeu, cu scopul împlinirii anumitor dorinți omenești. Vrăjitoria s-a practicat, atât la poporul evreu în timpul Legii Vechiului Testament, cât și la creștinii din Legea Darului, până în vremea noastră. În Legea Veche a cerut ajutorul diavolului, apelând la vrăjitoare, regele Saul, pentru care a fost aspru pedepsit de Dumnezeu. Vrăjitori au fost atât Valaam, cât și cei trei magi care practicau astrologia.

Ghitia, adică ghicirea sau vrăjitoria prin lucruri sfinte, precum ghicirea prin Psaltire, numită astăzi deschiderea pravilei; ghicirea cu obiectele bisericii, cum ar fi resturi de veșminte clericale, cheia bisericii, cenușa din cădelniță, scrierea unor nume pe toacă, pe clopote, pe ziduri de biserică, sau introducerea lor în candelă etc. Fermecătoria, adică vrăjirea unor tineri spre a se căsători unii cu alții sau a se despărți, prin invocarea ajutorului diavoleșc, numită popular "ursită".

Ghicirea prin măruntaiele animalelor, numită "iconoscopia". În acest fel de vrăjitorie intră și visurile, zodiile, ceasurile bune și rele, ghicirea prin membrele trupului, numită și prevestire (țuțitul urechilor, zbaterea ochiului, mâncărimea palmelor). Baierele prin care se înțelege purtarea la mână sau la piept a unor semne satanice, ațe, chei, obiecte (amulete) sau bucăți de stofă vopsite spre păzirea de boli, de primejdii și de pagube, după ce mai întâi s-a invocat asupra lor puterea diavolului. Chemătorii de demoni (clindonii) sunt cei ce ghicesc cele viitoare prin chemarea diavolilor. Între aceștia se numără cei ce fac focuri înaintea caselor și sar prin foc, ghicitorii din pânțele precum și cei ce ghicesc în măruntaiele animalelor sau iau mana vitelor, vrăjitorie ce se practică și în zilele noastre. Astrologia este o vrăjitorie practică din cele mai vechi timpuri până astăzi. Prin astrologie se înțelege ghicirea celor viitoare prin mișcările stelelor, planetelor, vânturilor, norilor și ale celorlalte fenomene ale universului. Astrologii pretind că fiecare om are o stea proprie.

Poate, într-adevăr, să ajute diavolul pe oameni prin vrăji, mai mult decât ne ajută puterea și harul lui Dumnezeu?

Să se știe că diavolii nu au nici o putere de a vindeca pe cineva, de a descoperi pagube sau pe răufăcători. Ei nu pot niciodată să facă minuni adevărate, ci numai cu năluciri mincinoase înșeală pe cei necredincioși și slabi în credință. Acest adevăr ni-l arată dumnezeiescul părinte Ioan Gură de Aur, zicând: „Nu vezi cum diavolii n-au putut să vindece nici chiar pe vrăjitorii și fermecătorii care le slujeau lor, de beșicile și de bubele date de Moise în Egipt, și pe tine oare au să te vindece? (Iesire 9, 11).

Și dacă dracii nu se milostivesc de sufletul tău, cum se vor întrista pentru durerea trupului tău? Dacă dracii se silesc să te izgonească pe tine din împărăția lui Dumnezeu, cum te vor izbăvi pe tine de boli? Acestea sunt răsuri și basme. Deci nu te amăgi, creștine, că niciodată lupul nu se poate face oaie, nici diavolul nu se face cândva doctor.

Deci, noi când ne îmbolnăvim sau avem necazuri, sau suntem nedreptățiți, sau avem pagube, sau feciori de căsătorit, sau alte greutăți în familie, să nu mai alergăm la ajutorul diavolului și al slugilor lui, care sunt vrăjitorii și ghicitorii, ci la biserică să alergăm și la preoți, la rugăciune și la post și îndată ne va ajuta Bunul nostru Tată, Care ne-a zidit căci are milă de noi.

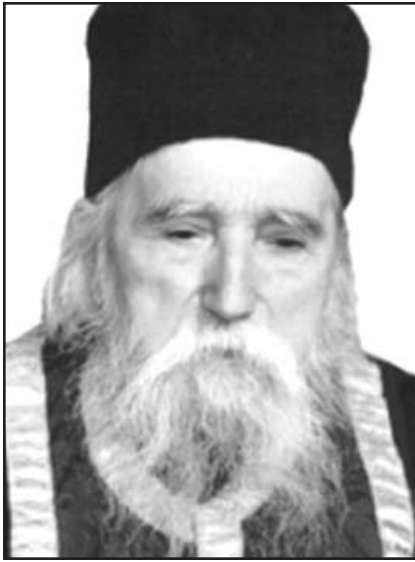
Care sunt urmările păcatului vrăjitoriei?

Cei ce fac vrăji și aleargă la vrăjitori, fac un mare păcat împotriva Duhului Sfânt, căci lasă pe Dumnezeu și cer ajutorul diavolilor. Se leapadă de slujitorii lui Hristos, adică de sfinții preoți și se duc la slujitorii satanei.

Adică, lasă apa cea vie, preotul și harul mântuirii din Biserică și, pentru interesele lor pătimate și omenești cer ajutorul vrăjmașilor lui Hristos, adică al vrăjitorilor și vrăjitoarelor. Se leapadă de adevăr și primește în loc minciuna, căci toate cuvintele vrăjitorilor sunt minciună și amăgire diavolească.

Un păcat așa de mare împotriva Duhului Sfânt nu se iartă celor vinovați nici în veacul de acum, nici în cel ce va să vină, după cum spune Hristos, de nu se vor pocăi toată viața. Pentru un astfel de păcat vin asupra celor vinovați, care aleargă la vrăji, tot felul de răutăți și primejdii. Mai întâi, mustrarea conștiinței că au lăsat pe Dumnezeu și au cerut ajutor vrăjmașului lui Dumnezeu.

Vrăjitorii și cei ce cred și aleargă la ajutorul diavolului, dacă nu se părăsesc de aceasta și nu se pocăiesc, "se leapadă cu

grozave ale vrăjitoriei.

Ce canon rânduieste Sfinții Părinți vrăjitorilor și celor ce aleargă la vrăji?

Cel mai aspru pedepsește pe vrăjitori Sfântul Vasile cel Mare. Iată ce spune el în canonul 72: "Cel ce se dă vrăjitorilor, sau unora ca acestora, se va canonisi cu canonul ucigașilor". (Sfântul Vasile 72; Sfântul Grigore de Nyssa, 3; Laodiceea, 36). El pune pe vrăjitori în rândul ucigașilor de oameni și a celor lepădați de Dumnezeu, adică îi oprește de cele sfinte de la 10 la 20 de ani. În canonul 65, același Sfânt Vasile cel Mare, zice: "femeia ce va fermeca pe străini și pe ai săi (se oprește de cele sfinte) ani 9 și metanii 500 pe zi." Iar canonul 61 al Sinodului Ecumenic al VI-lea oprește de Sfânta împărtășanie pe cei ce merg la ghicitori, la cărți de joc și altele asemenea, spre a afla cele viitoare, timp de șase ani de zile. Iar "dacă vor stărui în acestea și nu se vor feri de aceste meșteșuguri pierzătoare și păgânești, hotărâm să se lepede cu totul de la Biserică, precum și Sfintele Canoane învață...".

Sfântul Ioan Postitorul scurtează canonul vrăjitorilor și al celor ce aleargă la vrăji, numai la 3 ani oprire de cele sfinte, dacă se mărturisesc de păcat, dacă îl părăsesc definitiv, dacă țin post zilnic până la orele 3 după masă și fac câte 250 de metanii pe zi.

Vedem că pe împăratul Manase l-a pedepsit Dumnezeu cu robie amară și grea în Babilon, că "trecea pe fiii lui prin foc și făcea descânțele și felurite vrăji și a făcut grăitori din pânțele și vrăjitori și a înmulțit a face rău înaintea Domnului, ca să-l înlăture pe el de la împărăție" (II Paralipomena 33, 6) Pe împăratul Saul l-a pedepsit Dumnezeu cu pierderea împărăției și cu moarte de ocară, pentru că a lăsat pe Dumnezeu și a chemat femeie grăitoare din pânțele, urmând ghicitorii ei (I Regi 28, 7) Iar pe împăratul Ohozia s-a mâniat Dumnezeu foarte tare, că a trimis să întrebe pe vrăjitoarea din Eron.

Spuneți-ne mai pe larg despre păcatul ghicirii cu cărți sfinte, sau cum se numește "deschiderea pravilei", care se obișnuiește astăzi la credincioși.

Vrăjirea cu lucruri și cu cărți sfinte este al patrulea fel de vrăjitorie și se cheamă "ghitia". Acești vrăjitori amestecă vrăjile lor cu rugăciuni, cu psalmi și cu alte cuvinte sfinte, adresate către Maica Domnului și către sfinți, ca să poată înșela mai ușor pe cei slabi în credință. Acest fel de vrăji îl obișnuiesc mai ales femeile cele rele, bătrânele și țigăncile, pentru a amăgi pe cei slabi la minte.

Cei ce ghicesc prin deschiderea Psaltirii și a altor cărți sfinte, se opresc de împărtășanie până la 7 ani, pentru că Psaltirea este o carte sfântă cu multe proorooci în ea, insufletă de Duhul Sfânt și este pentru rugăciune, iar nu pentru ghicit și câștigat bani spre osândă. Același păcat fac și unii preoți care "deschid cartea" cum se spune în popor, și cad sub grea osândă, atât ei, cât și cei care cer să le deschidă Sfânta Evanghelie.

Pentru ce au căzut creștinii în vrăjitorie?

Pentru că a slăbit în ei credința și frica de Dumnezeu; pentru că nu se roagă îndeajuns creștinii de astăzi, ca să-și împlinească cererile lor prin rugăciune, iar nu prin ghicire; pentru că nu citește Sfânta Scriptură să vadă ce osândă ajung pe cei vrăjitori și pentru că nu merg regulat la biserică, nu se spovedesc în cele patru posturi și nu cer la nevoie sfatul și rugăciunile preotului.

Mai aleargă unii creștini la ghicit pentru că au uitat făgăduințele pe care le-au dat lui Hristos la Sfântul Botez, când au spus: Mă lepăd de satana, și de toate lucrurile lui, și de toată slujirea lui... De asemenea, mai aleargă creștinii la ajutorul diavolului când nu li se împlinesc cererile lor la

totul din Biserică", adică se despart de Hristos și se dau de bunăvoie în mâinile vrajmașului, iar dacă mor în acest păcat, nici nu se îngroapă cu preot; ci, asemenea celor păgâni și lepădați de credință, spre veșnica lor osândă în muncile iadului. Iată urmările

Biserică sau pentru că uită de moarte și de ziua judecării lui Hristos.

Cum pot creștinii să se izbăvească de vrăjitorii și de tot felul de farmece izvodite de diavol?

Cel ce crede cu tărie în Dumnezeu, cel ce se roagă neîncetat lui Dumnezeu și aleargă regulat la Sfânta Biserică, nu va cere niciodată ajutorul diavolului și al vrăjitorilor, care sunt vrăjmașii lui Dumnezeu.

Deci, cei ce au credință tare în Dumnezeu, să-I ceară neîncetat ajutorul. Iar cei slabi în credință, care au cerut vreodată ajutorul vrăjitorilor, dacă vor să se mântuiască, mai întâi să se spovedească de acest păcat și să ceară canon. Apoi, să nu mai apeleze la ajutorul satanei în orice nevoie ar fi, ci numai la Dumnezeu să alerge. Apoi să se roage cât mai mult cu rugăciuni și lacrimi din inimă (Deuteronom 4, 29; Psalm 118, 58; Ieremia 29, 13) și așa, cu răbdare și cu credință, se vor izbăvi de vrăji și vor primi darul Duhului Sfânt.

Ce sunt visurile și vedeniile, care este deosebirea între ele și de câte feluri sunt?

Vă răspund cu cuvintele Sfântului Ioan Scărarul, care zice: "Visul este mișcarea minții în vremea nemiseșării trupului. Iar nălucirea (vedenia falsă) este amăgirea ochilor, când doarme cugetarea.

Nălucirea este ieșirea minții când trupul veghează. Nălucirea este o vedere a ceva fără ipostas (nereal)" (Filocalia vol. IX, Cuvântul 3, p. 75) Iată dar ce sunt visele și vedeniile. Ele sunt de două feluri: vise și vedenii bune și rele. Iar deosebirea dintre ele este aceasta:

Visele și vedeniile bune sunt de la Dumnezeu, prin care se descoperă voia Lui cea mare, numai la cei ce sunt cu totul desăvârșiți și sfinți și care fac poruncile Lui, precum a fost dreptul Iosif, căruia i s-a arătat Arhanghelul Gavriil în vis, poruncindu-i să fugă cu Pruncul Iisus și cu Fecioara Maria în Egipt. Visele bune vin de la îngeri și ne amintesc de moarte și de osândă, iar după ce ne deșteptăm, ne îndeamnă la rugăciune și la pocăință. Dimpotrivă, visele și nălucirile rele sunt de la diavoli, prefăcuți în îngeri de lumină sau în sfinți, care ne amăgesc în somn că suntem buni și vrednici de rai; iar după ce ne deșteptăm "ne scufundăm în mândrie și în bucurie" (Filocalia vol. IX, Cuvântul 3, p. 76).

Este păcat să creadă creștinii în vise și vedenii?

Spune Sfântul Ioan Scărarul că "cel ce crede în vise, este asemenea celui ce aleargă după umbra sa și încearcă s-o prindă". Tot el spune, că "diavolii slavei deșarte sunt în visuri proorooci. Ei închipuiesc, ca niște vicleni, cele viitoare și ni le vestesc mai dinainte. Iar dacă se împlinesc vedeniile, ne minunăm și ne mândrim cu gândul, ca și cum am avea darul înaintevererii (prooroocii).

Cei ce ascultă pe diavolul, aceștia s-au făcut adeseori proorooci mincinoși". și mai departe zice: "Diavolii nu știu nimic de cele viitoare, dintr-o cunoștință de mai înainte, căci și doctorii pot să ne spună moartea de mai înainte". Apoi încheie, zicând: "Când începem să credem în visele diavolilor, ei își bat joc de noi, chiar când suntem treji. Cel ce crede visurilor și nălucirilor din somn este cu totul necerect. Iar cel ce nu crede nici unora este filosof" (Filocalia, vol. IX, Cuvântul 3, p. 76).

Deci, este păcat să credem în visuri și în vedenii, că prin acestea ne amăgesc foarte ușor diavolii și ne aruncă în păcatul cel cumplit al mândriei și al slavei deșarte, când omul se încrede în sine mai mult decât în cuvântul lui Dumnezeu.

Din câte pricini se înșeală oamenii de vedenii și de visuri deșarte?

Din șapte pricini se înșeală creștinii de vedenii și visuri, ca și cum ar fi de la Dumnezeu, și anume: din mândrie, din slavă deșartă, care este prima fiică a mândriei; din cauza minții slabe și neiscusite a creștinilor, din cauza râvnei nesocotite a unor creștini, care se roagă și postesc mult ca să aibă vedenii, de care spune Sfântul Isaac Sirul: "Cu mare boală bolește cel ce are râvna cea rea" (Filocalia, vol. X, Cuvântul 58).

A cincea pricină a amăgirii prin vedenii și visuri este neascultarea de duhovnici și îndărătnicia unor credincioși, mai ales a celor mândri, din care cauză ușor sunt vânați de diavolul; a șasea pricină vine din cauza vieții de sine ascunse a unora și din nemărturisirea curată a gândurilor la duhovnic.

Iar ultima pricină prin care se înșală creștinii cu visuri și vedenii mincinoase este necunoștința de sine și lipsa de citire a Sfinței Scripturi și a Sfinților Părinți. Despre acestea spune și înțeleptul Sirah, zicând: "Visurile cele rele sunt deșertăciune, ca vrăjile și descânțele, și pe mulți visurile i-au înșelat și au căzut toți cei ce au nădărdit într-însele" (Isus Sirah 34, 1-7) Cel ce crede lesne în visuri și în vedenii, fără multă cercetare și sfat, să se canonisească, la fel cu cei ce merg la vrăji și descânțele, adică până la 7 ani să se oprească de la Sfânta împărtășanie.